

očitnejši dokument Kalanove bibliotekarske aktivnosti bodo prej ko slej anonimno izdana pravila Abecednega imenskega kataloga, s katerimi so bili postavljeni trdni temelji za rast slovenskega bibliotekarstva. Knjiga, ki je bila izdelana sicer po evropski bibliotekarski praksi, nosi očiten pečat Kalanove iznajdljivosti in preciznosti. Kot strokovnjak za abecedni katalog je prof. Kalan postal član mednarodne komisije za katalogizacijo in sodeloval na več mednarodnih konferencah; na njih se je potegoval za uskladitev oziroma poenotenje katalogiziranja. Najbolj tehten prispevek v tej smeri je njegov londonski referat *Choice of entry for authors whose names vary*. Vzporedno z razvojem slovenskega bibliotekarstva se je oblikovala slovenska bibliotekarska terminologija. Kalan je bil ves čas njen usmerjevalec. Med drugim je bil sourednik slovenskega besedja v Terminološkem slovarju s področja znanstvenih informacij (1969). Posegel je tudi v bibliografijo. V Slavistični reviji npr. je objavil slovenistično bibliografijo za leta 1945—1949, ki kot torzo še vedno opozarja na potrebo po nadaljevanju. Iz želje po enotnosti podatkov v slovenskih bibliografskih pomagalih je nastal poglobljen članek *Ob osmem zvezku Slovenske bibliografije*.

In ne nazadnje: s svojo besedo in živim zgledom je prof. Pavle Kalan vzgojil vrsto slovenskih izobraženek, zlasti pa veliko knjižničarjev in bibliotekarjev, da bi na enem ali drugem področju nadaljevali njegovo delo.

Stane Suhadolnik
SAZU v Ljubljani

Zapiski, ocene in poročila

MADŽARSKE IZPOSOJENKE V PREKMURŠČINI

Članek Lajosa Kissa: *Ungarisch — slawische Wechselbeziehungen in der Sprache (Annales Universitatis Scient. Budapestinensis... Sectio linguistica, T. IV, 1973, 1—12)*, nastal kot predavanje na salzburški univerzi, me je vzpodbudil, da zapišem nekaj misli in dejstev, ki se človeku od nekdanj porajajo ob branju podobnih spisov. Kiss obravnava — informativno za tuje poslušalce — najprej slovanske izposojenke v madžarščini, nato pa madžarske v slovanskih jezikih. Sklep članka je, da je število madžarskih besed v vseh slovanskih jezikih skupaj približno enako številu slovanskih izposojenk v madžarščini. Nas pa mora zanimati, kaj in kako pišejo madžarski slavisti o madžarskih besedah v slovenščini.

V novejšem času je István Kniezsa, ki je napisal veliko delo o slovanskih izposojenkah v madžarščini (gl. Slav. revija 19, 167 sl.), v poljudnem pregledu Madžarsko-slovanski jezikovni stiki (v zborniku A ma-

gyarság és a szlávok, Budapest 1942, 168 sl.) prvi naštel v poglavju o »madžarskem vplivu v slovenščini« (str. 183—4) vrsto madžarskih besed, ki jih pozna prekmurščina. Kniezsi v čast bodi povedano, da tudi na tem mestu dosledno imenuje naše narečje »hazai szlovén« = domovinska, domača slovenščina in prebivalce »szlovének« (Slovenci), le prvič jim dodaja v oklepaju »vendek«.

Kniezsa pravi, da je prekmurščina »v resnici prepojena z madžarskimi prvinami, medtem ko je število madžarskih izrazov v slovenščini onstran meje bistveno manjše, čeprav je tudi dovolj pomembno« (183). Madžarske izposojenke razvršča glede njih značaja v skupine, označujoče državno in cerkveno organizacijo, področje konjereje (tu je tudi kočija), nekaj iz noše in mer ter še nekaj drugačnih besed (*kinč, hasen...*). Kniezsa pravilno primerja značaj teh izposojenk z enakimi v kajkavščini — to pa moramo izpopolniti v tem smislu, da so

